

[Forsvarsministeren.]

føres, naar vi taler om Forsvarsproblemet, er, at vi sammen med alle de andre Lande er Medlemmer af Folkenes Forbund. Man skulde synes, at det maatte have nogen Betydning at se, hvorledes de andre Lande indenfor Folkenes Forbund, særlig de smaa Lande, indretter sig. Jeg vil protestere imod det ærede Medlem, naar han i sine Betragtninger over det danske Forsvarsproblem hævder, at Socialdemokraterne her i Danmark optræder særlig mandigt. Det er i Virkeligheden det stik modsatte, der er Tilfældet, Fejghed er ikke en Gang et tilstrækkelig stærkt Ord. Dette, at man ingenting vil gøre, men til syvende og sidst overlade til andre at gøre, hvad der først og fremmest er *vor* Pligt, kan man virkelig ikke kalde en mandig Optræden.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen kom i sin Tale ogsaa ind paa Forholdene i 1914 og fremsatte denne mærkelige Udtalelse. — det kan være, han har fremsat den før, det kan jeg ikke i Øjeblikket erindre —, at den største Fare i 1914 var, at vi havde Materiel, at vi havde Minemateriel. Nu blev han, vel i Formen mildt, men i Realiteten grundigt tilbagevist af sin nære Arbejdsfælle paa dette Omraade, det ærede Medlem Hr. P. Munch. Saa vidt mig bekendt — og det vil det ærede Medlem kunne oplyse Folketinget om — indeholder det Lovforslag, som det ærede Medlem i sin Tid stod som Medforslagsstiller til, ogsaa Bestemmelse om Minemateriel. Det ærede Medlem nikker. Men den Logik kan jeg ikke forstaa, thi naar det ærede Medlem siger, at det var den største Fare for os, at vi overhovedet havde Materiel, saa skulde han jo i særlig Grad være virksom for, at vi ikke havde noget som helst Materiel, men nu har han altsaa selv bekræftet, at han har været Medforslagsstiller til et Forslag, som indeholdt Bestemmelse om Anskaffelse af Materiel baade af den ene og den anden Art.

Det ærede Medlem havde saa meget imod disse Reservebefalingsmænd, Sergenter og Vagtmestre af Reserven, som det foreliggende Lovforslag indeholder Bestemmelse om. Jeg maa atter minde det ærede Medlem om hans eget Lovforslag. Det er mærkeligt, at det ærede Medlem, naar han udtaler sig her, ikke ved fuld Besked om, hvad han selv har været med til at stille Forslag om, der findes nemlig ogsaa Reservebefalingsmænd i den Armé, det ærede Medlem ønsker at Danmark skal have. Jeg staar her med Lovforslaget om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, som er et fælles Forslag fra Radikale og

Socialdemokrater her paa Rigsdagen. I Udgiftsberegningen staar der først Lønninger til Tjenestemænd: 915 516 Kr., Honorarer til Reservebefalingsmænd: 379 620 Kr. Men hvad vil det sige? Det ærede Medlem er her selv med til at stille Forslag om, at vi skal have Reservebefalingsmænd. Hvordan kan han saa ivre saa stærkt imod, at en Del af Befalingsmandspersonellet efter mit Lovforslag ogsaa skal være Befalingsmænd af Reserven? Jeg synes, som sagt, at lidt mere Logik vilde være ønskelig, naar det ærede Medlem udtaler sig om disse Problemer. Jeg forstod naturligvis, hvad Hensigten var med hans Udtalelser, da han kom ind paa en nærmere Omtale af Officiantkorpset kontra Officerskorpset; idet det Personel indenfor Officiantkorpset, som vi har nu, i det kommende Aar efter mit Forslag skal reduceres ret betydeligt. Jeg forstod udmærket godt, hvad Meningen var. Men efter det ærede Medlems Forslag, som jeg stadig holder mig til, er der, saa vidt jeg kan se, Tale om, at man fuldstændig afskaffer Officiantkorpset, medens man derimod beholder et Korps, som maa sammenlignes med Officerskorpset, og et andet, som maa sammenlignes med Sergenter ved Reserven. Der staar i et Bilag til Forslaget, som jeg har omtalt, om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine en Oplysning angaaende Uddannelsen af Centralskolens Vagtmester- og Assistentklasse, og det er i Hovedsagen Tanken, at den skal svare til Uddannelsen henholdsvis i de nuværende Sergentskoler og Officersskolen. Jeg kan ikke se, at man har taget noget Hensyn til Officianterne her, men at Officianterne tværtimod efter dette Forslag fuldstændig skal gaa ud. Saa jeg synes ikke, det ærede Medlems Kritik i Anledning af, at jeg reducerer Korpset noget, er berettiget. Det er naturligvis ganske urigtigt, at det reduceres saa uhyre, som det blev fremstillet. Efter Reduktionen vil Officerskorpset og Officiantkorpset blive omtrent lige store i Tal, og jeg synes, det er noget i allerhøjeste Grad naturligt i det. Jeg gav en Begrundelse, da jeg fremsatte Lovforslaget her forleden Dag. Vi har de unge Officerer og den unge Officianter til Tjeneste ved Kompagnierne. Saa skilles deres Veje. Officianterne gaar i Henhold til deres Uddannelse over i Administrationen, medens derimod Officererne efter deres Uddannelse gaar videre frem til at blive Kompagnichefer, Bataillonschefer og Regimentschefer efter deres Uddannelse og Dygtighed. Der er en Forskel i Officianternes og Officerernes Uddannelse. Der er ogsaa to Slags Jurister: